

مسابقات جام رسانه‌ای پینت بال در حال اجراست رقابت خبرنگاران و عکاسان در برج میلاد

متعلق به گروه بانوان و ۳۰ تیم متعلق به گروه آقایان است. مسابقات پینت بال گروه بانوان از شنبه ۲۹ تیرماه به مدت ۲ روز اجرا شد. رقابت گروه آقایان نیز از دوشنبه ۳۱ تیرماه آغاز شده و به مدت ۳ روز تا چهارشنبه (امروز) ادامه دارد.

مسابقات جام رسانه‌ای پینت بال برج میلاد که از ۲۹ تیرماه آغاز شده است تا دوم مرداد ماه (امروز) ادامه دارد. به گزارش خبرنگار همشهری محله، در مسابقات پینت بال جام رسانه برج میلاد که ویژه عکاسان و خبرنگاران است. در مجموع ۴۸ تیم بانوان و آقایان شرکت کرده‌اند؛ از این تعداد تیم‌ها، ۱۶ تیم

۴ دهه قبل شهرک قدس یک تپه ماهور* حاشیه‌ای بود آغاز مدرن‌سازی پایتخت از منطقه ما

علی جواهری

زمان خیلی دور را تصور نکنید؛ همین ۴۰ سال پیش، جایی که امروز به آن «شهرک غرب» می‌گوییم و در نقشه‌ها، آنجا را شهرک قدس می‌خوانیم به جز آبادی کوچک، همه بیابان بود. تپه ماهوری که در غرب ده ونک و جنوب فرحزاد قرار داشت و هرچه در آن اطراف چشم می‌گردانید، تنها یک باغ قدیمی و تک و توک خانه‌های گلی و آب قناتی در آن دیده می‌شد. ساکنان شهر طهران نیز هر وقت هوای طبیعت به سرشان می‌زد بار و بنه مختصری می‌بستند و به آنجا می‌رفتند تا زیر سایه درخت‌های توتش به دور از پایتخت پریها، کمی استراحت کنند.

پاتوق خودشان کرده بودند. بدون شک وجود ساکنان غیرمسلمان در این روستا عامل مهمی برای جلب توجه زرتشتیان بود و به احتمال قوی، همان‌ها نام باغ بزرگ را خوردین گذاشتند. هنوز درختان کهنسالی در این باغ باقی مانده‌اند که متون مذهبی زرتشتی بر بدنه آنها حک شده است.

جمعیت ۴۰ نفری

تا اواخر دهه ۴۰ به جز همان اندک خانه‌های روستایی و باغ خوردین و جاده کم عرضی که به فرحزاد می‌رسید، بقیه تپه ماهور، بکر بود. درختان میوه و جمعیت ساکن روستا هم کم شده بود و ۴۰ نفری که آنجا زندگی می‌کردند به کار دامپروری و کشاورزی مشغول بودند تا اینکه در آغاز دهه ۵۰ قیمت نفت ناگهان بالا رفت و دولت ثروتمند شد. این ثروت سودای ورود به عصر جدید را در سر شاه انداخت. او تصمیم گرفت یک شبیه راه صد ساله را برود و دروازه‌های فرهنگ و تمدن غرب را فتح کند. سرازیر شدن پول نفت به جامعه، خرده سرمایه دارهای جدیدی به وجود آورد که به دنبال کالاهای لوکس و خانه‌های شیک و مدرن بودند. همچنین سرمایه موجود در بازار ایران، تعداد زیادی کارشناس خارجی را مقیم کشور و بیشتر از همه ساکن تهران کرد. مدیران

عمارت اربابی ساخت. میرزا یوسف تصمیم گرفت کم‌کم صاحب زمین‌های دور و اطراف ونک هم شود. به این ترتیب مستوفی‌الممالک زمین‌های بسیاری به بهای ناچیز خرید. از جمله این زمین‌ها می‌توان به زمین‌های محله‌های یوسف‌آباد، گیشا و شهرک غرب امروز اشاره کرد که هنوز نامش روی محله یوسف‌آباد مانده است. پیش از این ساکنان شهر طهران که برای زیارت و سیاحت، به‌ویژه در بهار و تابستان به بیلاق کوه پایه‌های البرز می‌رفتند. معروف‌ترین مقصدهایشان فرحزاد و امامزاده داود(ع) بود. سر راه از ده ونک می‌گذشتند و مدتی در آنجا اطراق و بعد راهشان را سمت غرب کج می‌کردند و به فرحزاد می‌رسیدند. در فاصله ۲ کیلومتری ونک بعد از عبور از دره درکه، جایی که امروز شهرک غرب خوانده می‌شود، زمین وسیعی بود که راه فرحزاد از میانش می‌گذشت. ونکی‌ها دام‌هایشان را در آنجا می‌چراندند. در همین سال‌ها جمعی از ارامنه جلفای اصفهان به تهران مهاجرت کردند و در نزدیکی ده ونک ساکن شدند. آنان اندکی بعد باغی نسبتاً بزرگ به نام خوردین ساختند. سردرختی باغ‌های خوردین، شهرتی مانند سردرختی‌های ونک و فرحزاد داشت و مسافران بیلاقی را مشتاقانه به سوی خود می‌کشاندند. باغ خوردین و مکان‌های اطرافش مورد توجه زرتشتیان هم بود. آنان بیشتر برای تفریح و انجام مراسمی مانند جشن سده و سیزده به در به باغ خوردین می‌آمدند و آنجا را

در دوران صفویه، آن زمان که تهران مورد عنایت شاه تهماسب قرار گرفت و حصاری دورش کشیدند، در شهرک غرب امروز نه اثری از آبادی دیده می‌شد و نه کوره راهی در آنجا بود. اما اوضاع در تاریخ همیشه به این شکل نبوده؛ از دل خاک این محدوده سفال‌های سیاه و خاکستری رنگی کشف شد که به ۲۳۰۰ سال قبل تعلق داشت. سفال‌هایی که از تمدن باستانی ساکنان قدیمی‌اش خبر می‌داد. به هر حال، زمانی که آغامحمد خان قاجار بر تخت سلطنت نشست و تهران پایتخت شد، این محدوده بیابان بود، اما کم‌کم آبادانی به این محله هم رسید.

عنایت خاصه ناصرالدین شاه به میرزا

رونق شهرک قدس بیش از همه وامدار «میرزا یوسف آشتیانی»، معروف به «مستوفی‌الممالک» از رجال بنام دوران زند و قاجار است. میرزا هم متمول و سیاستمدار و هم صوفی و درویش مسلک بود. او در زمان محمدشاه و پس از مرگ پدرش به مستوفی‌الممالک ملقب شد. علاوه بر این ناصرالدین شاه برای او احترام خاصی قائل بود و او را «آقا» صدا می‌کرد. میرزا در سال ۱۲۵۰ شمسی زمین‌های ونک را که از املاک خالصه (دولتی) بود، از ناصرالدین شاه خرید و ارباب ونکی‌ها شد. ده را آباد کرد و چندین